

Poštovani saborski zastupnici!

S obzirom na opseg javne rasprave o mogućoj (ne)ratifikaciji Istanbulske konvencije, i sa željom da politička rasprava bude argumentirana, molimo Vas da izdvojite nekoliko minuta kako biste pročitali ovaj e-mail u kojem su navedeni glavni razlozi zašto smatramo da nije dobro da se ta konvencija ratificira.

U Hrvatskoj postoji konsenzus svih političkih i društvenih subjekata oko osude svakog nasilja i potrebe da se pitanje borbe protiv nasilja što kvalitetnije zakonski regulira i učinkovito provodi. Međutim, Istanbulsku konvenciju smatramo neprihvatljivom zbog drugog razloga: jer se u njoj borba protiv nasilja nad ženama koristi kao paravan za nametanje rodne ideologije.

Molimo Vas da prilikom zauzimanja svog osobnog stava uzmete u obzir argumente u nastavku, kao i činjenicu da se u javnoj raspravi održanoj u srpnju 2017. godine 80% hrvatskih građana izjasnilo za zaštitu žena protiv nasilja, ali protiv ratifikacije Istanbulske konvencije!

Srdačan pozdrav,

Kristina Pavlović, prof.

koordinatorica građanske inicijative *Istina o Istanbulskoj*

www.istinaoistanbulskoj.info

Gdje se u Istanbulskoj konvenciji „nalazi“ rodna ideologija?

Svi se stručnjaci slažu – psiholozi, psihijatri, pedagozi, roditelji koji odgajaju svoju djecu – da je za cjeloviti razvoj i uravnoteženi život ljudske osobe potreban sklad između njenog tijela, psihe/osjećaja, razuma, volje, moralnih stavova, društvenog ponašanja itd. Kad kažemo da je netko „muškog ili ženskog spola“, podrazumijevamo taj sklad odnosno osobu u cjelini, mušku ili žensku. Također se može reći i da je osoba „muškog ili ženskog roda“, pri čemu se opet podrazumijeva postojanje dva spola tj. roda – muški i ženski – i sklad navedenih aspekata osobe.

Iako se posljednjih godina 'rod' kao pojam pojavio u nekim hrvatskim zakonima ali bez njegove definicije, Istanbulska konvencija ga po prvi puta definira. Ta definicija oduzima pojmu rod njegovu cjelovitost i suzuje ga **isključivo na društveni konstrukt**, na uloge koje je društvo namijenilo određenom spolu: „*'rod' označava društveno oblikovane uloge, ponašanja, aktivnosti i osobine koje određeno društvo smatra prikladnima za žene i muškarce*“ (čl. 3.c).

Istovremeno, pojam spola pretvara u isključivo tjelesni, biološki konstrukt. Spol i rod prestaju biti inačice, postaju potpuno različiti. U dijelu Konvencije koji govori o temeljima nediskriminacije oni se navode kao **dva odvojena i različita pojma**: „*Stranke će osigurati provedbu odredaba ove Konvencije,... bez diskriminacije po kojoj osnovi kao što su spol, rod, rasa, boja kože, jezik, vjera,... rođenje, seksualna orijentacija, rodni identitet, dob...*“ (čl. 4.3)

Da Istanbulska konvencija odvajava spol kao biološku kategoriju i rod kao društvenu kategoriju potvrđuje i Pojašnjavajuće izvješće (službeni dio Konvencije) u dijelu koji pojašnjava navedeni čl. 4.3: „*Određene skupine pojedinaca mogu doživjeti diskriminaciju i na temelju rodnog identiteta, što jednostavno rečeno znači da rod s kojim se poistovjećuju nije u skladu sa spolom koji im je dodijeljen pri rođenju.*“ (točka 53 Pojašnjavajućeg izvješća)

Iz ovoga je jasno da se odvajaju aspekti osobe i njene spolnosti, onaj tjelesni i onaj društveni, koji prirodno teže skladu. Istanbulskom konvencijom bi se tako (s obzirom da je ona kao međunarodni ugovor pravno jača od nacionalnih zakona) **ozakonila dogma rodne teorije** prema kojoj naš 'spol' nema veze s našim 'rodom', odnosno netko tko je po spolu muškarac može slobodno odabrati da je po rodu žena i obrnuto. Rodnu teoriju zovemo rodnom ideologijom jer ona nije nikada bila znanstveno potvrđena, odnosno dokazana je kao neznanstvena tj. neistinita, a nameće se kao obvezujuća.

Usput, sama Konvencija je u sebi **kontradiktorna** u definiciji roda: na jednom mjestu (u čl. 3 Konvencije) definira rod kao nešto što je osobi odredilo tj. nametnulo društvo, a na drugom mjestu (u točki 53 Pojašnjavajućeg izvješća) kao nešto s čime se sama osoba poistovjećuje tj. bira.

Ova **konfuzna i neznanstvena teorija** koja bi mogla opasno ugroziti uravnotežen i zdrav razvoj djece i mladih, trebala bi prema Istanbulskoj konvenciji ući ne samo u zakone već i u sve pore društva te **mijenjati mentalitet**. Ona zahtijeva da se rodna pitanja i nastavni materijali uključe „u redovni nastavni plan i program i na svim razinama obrazovanja“ (čl. 14.1), te da se promiču „u sportskim te kulturnim okruženjima i okruženjima za slobodno vrijeme te u medijima.” (čl. 14.2)

Da je promocija rodne ideologije važan dio ove konvencije pokazuje i činjenica da je u samom tekstu konvencije eksplicitno navedeno da na spomenute sporne članke **nije moguće uložiti rezervu**, odnosno ratificirati konvenciju bez tih spornih članaka.

Zbog svega navedenog Istanbulsku konvenciju u ovih 7 godina postojanja nije željelo ratificirati gotovo pola zemalja članica Vijeća Europe. Nedavno je slovački premijer Robert Fico (predsjednik Socijaldemokratske stranke) izjavio da tako dugo dok je on premijer, Slovačka neće ratificirati Istanbulsku konvenciju upravo zbog razloga koje smo i mi naveli. On do tog stava sigurno nije došao na temelju nekog „ideološkog“ obrasca već razumnog sagledavanja argumenata.

Želimo li se boriti protiv nasilja nad ženama, želimo li se boriti protiv nametanja neravnopravnih uloga ženama? Svakako! No, je li potrebno i pametno tako važne teme ugrožavati uvođenjem ovih vrlo spornih i opasnih ideologija? Ako smatramo neke članke Istanbulske konvencije koji se zaista bave zaštitom žena dobrim i potrebnim, uzmimo ih i ugradimo ih u naše zakone – ta suverena smo država!

8. ožujka 2018.